

عنوان مقاله:

اندیشه اخلاقی بازتابیده در صحیفه سجادیه

محل انتشار:

پژوهشنامه مطالعات تاریخی قرآن و حدیث، دوره 21، شماره 57 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسنده:

حامد خانی (فرهنگ مهروش)

خلاصه مقاله:

صحیفه سجادیه، متنی منسوب به امام زین العابدین (ع)، و از کهن ترین آثار بازمانده از نخستین سده های تمدن اسلامی است. عموم شیعیان صحیفه را دربردارنده تعالیم اخلاقی گسترده ای ریشه دار در وحی الاهی و معارف اهل بیت (ع) می دانند. بااینحال، کمتر کوششی برای بازشناسی اندیشه اخلاقی بازتابیده در آن، یا صورت بندی مبانی فلسفی این اندیشه صورت گرفته است؛ کوششی که می تواند برخی مجهولات تاریخ اندیشه اخلاقی در جهان اسلام، خاصه در سده های نخست را روشن کند. این مطالعه به همین منظور دنبال می شود. بنا ست که در آن، چارچوب کلی نظام اخلاقی مندرج در صحیفه سجادیه را بازکاوییم. بدین منظور، نخست اندیشه های هستی شناسانه و انسان شناسانه را در صحیفه سجادیه را مرور خواهیم کرد. آن گاه از کمالی سراغ خواهیم گرفت که برای انسانی با این ویژگیها، در یک چنین هستی ترسیم شده است؛ همچنان که در باره راه رسیدن به چنین کمالی بر پایه آموزه های صحیفه بحث می کنیم. این تلاش راهی خواهد بود بدان سو که پس از مقایسه اندیشه اخلاقی صحیفه با دیگر مکاتب اخلاقی شناخته جهان اسلام در سده های متقدم، شاخصهای تفکر اخلاقی این اثر بازشناسی شود.

کلمات کلیدی:

تاریخ اندیشه اخلاقی در جهان اسلام، تاریخ مکاتب اخلاق اسلامی، تاریخ فلسفه اسلامی، ادبیات دعایی شیعه، فرادعا، مبانی فلسفی دعا، سبک زندگی اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1012787>

